

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Marcvlfī Monachi Formvlarvm Libri Dvo

Marculfus <Monachus>

Paris, 1635

II. Prologus qui de magna re facit Ecclesiis donationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10644

96 MARCVLEI MONACHI
proprietatis titulo penitus non re-
feruari, quia facile contemnit om-
nia, qui cupit ab inferni faucibus
erui, vel ille qui peccatorum remis-
sionem Deo remunerante deside-
rat, aut ille, qui semper cogitat, cum
velit nolit esse moriturum: stipula-
tione, &c.

II. *PROLOGVS, QVI DE
grandi causa facit donationem.*

Quantum intellectus, sensus-
que humanus potest mente
sagaci pensare, atque solerti inda-
gatione perpendere, nihil amplius
valet in huius sæculi luce gaudia fu-
gitiua lucrari, quàm quod de rebus
suis, locis venerabilibus, in alimo-
niis pauperum curetur impendere:
Quatenus fragilitatem naturæ quæ
omnes generaliter patiuntur, prius-
quam subitanea transpositio eue-
niat, oportet pro salute animæ vigi-
lare,

lare, vt non inueniat quemquam imparatum, & sine aliquo respectu discedat à sæculo. Quin potius dum proprio libertatis iure subsistit, ex caducis substantiis in æterna tabernacula vitam quærat mercari æternam: Vt inter iustorum consortium desiderabile valeat adipisci locum, & retributorem sibi præparet Deum, vt de fructu indeficienti paradisi mereatur foueri. De cuius viuo fonte, perfecta fide poscente, nec subtrahitur poculum, nec minuitur alueus, sed potius vti quisque hauserit, inrigatus dulcedine cælitus, atque suavis ei flagratur odor balsami paradisi.

ITEM ALIUS PROLOGVS.

IN nomine sanctæ Trinitatis. Prosperum ac salubre consilium immoque satis iocundum esse dinoscitur, vt homo de mundanis re-

G

98 MARCVLFI MONACHI
bus comparet paradifum, & de terrenis trāsferatur in cœleſtia. Sic Dominus in ſancto Euangelio præclaram intonat vocem dicēs, Theſaurizate vobis theſauros in cœlo, vbi nec fur effodit, nec tinea ſulcat.

PROLOGVS DE CLERICO
*qui in monaſterio tonforatur, &
ſuam rem ad ipſum locum donat.*

DEbet vnusquiſque largiente Domino, dum verſatur in corpore futura tractare, & de caducis rebus mercari æterna, vt quando quidem iubente Deo, de corpore egredi contigerit, de mammona iniquitatis manſionem ſibi reperiat comparatam in cœlis. Idcirco ego ille cedo ad monaſterium illum, vbi Abba ille cuſtos præeſſe videtur, & comam capitis mei ibidem depoſui, & in ipſo monaſterio ſub nor-

ma sanctorum viuere cupio, ces-
sumque in perpetuum esse volo.

ITEM PROLOGVS.

Oportunum est vnumquemq;
dum terrena munera possidet
pro anima sua frequentius cogitare,
vt terrenam beatitudinem posside-
re mereatur. Ego inluster vir ille,
sentio me infra corpus meum infir-
mum esse, & infra animam meam
nimis esse peccatorem. Admonet
me diuina potentia, vel compun-
ctio cordis mei mihi obuenit, vt
pro peccatorum meorum remedio,
aliquid de rebus meis locis sancto-
rum delegare debeam. Ideo cedo,
&c.

ITEM PROLOGVS.

IN nomine sanctę trinitatis. Pro-
sperum, salubre & satis iocūdum
cęsuimus, vt homo de caduca qua-

100 MARCVLFI MONACHI
piam re sæculi ad peccata sua redi-
mendum valeat offerre, aut quid
promptiore consilio, vt homo de
mundanis rebus sæculi comparet
paradisum, & de terrena substantia
se transferat in cœlestia: Itaque ego
ille pro diuino intuitu, & mei mer-
cede compendij, vt mihi Dominus
in futurum veniam concedere di-
gnerur, vel vt nomen meum in li-
bro vitæ adscribatur, dono ad iam
dictum monasterium, in luminari-
bus Ecclesiæ, vel in stipendiis pau-
perum, aut monachorum, dona-
tumque iure legitimo esse volo, &c.

ITEM PROLOGVS.

DVm huius exempli in quo-
dam noscitur cecidisse, pati-
mur ærumnã, & diem mortis quo-
tidiè ante oculos suspicamur esse
propinquam: oportet vnumquem-
que ob amorè cœlestis patriæ deuo-

FORMVLARVM LIB. II. 101
tionis lucra complecti, & res sibi
datas, sanctorum vel etiam indigē-
tium vsibus alegatas relinquere, vt
peccatorum pondera, quæ pontifi-
cium pœnitendi non valent laxare,
eorum intercessione plenius ad ve-
niam debeant peruenire. Idcirco
ego ille, &c.

III. ITEM ALIUS PROLO-
gus cum ipsa donatione ad hoc opus.

MVndi terminum ruinis cre-
brescentibus adpropinquā-
tem indicia certa manifestant, ex-
perimenta liquida declarare noscū-
tur, & ad discutiendas infidelium
mentes illa dudum in Euangeliis à
Domino dicta oracula incumbere
noscentur: Operæpretium arbitror
futurum, tempus vicissitudine præ-
occupans anticipare, & incertum
humanæ conditionis euentum, sa-
gaci mētis intuitu prouidere. Qua-

G iij